

s. Józefa Menéndez RSCJ

Najpiękniejsza
Miłość świata
Najświętsze
Serce Jezusa

Wydawnictwo WAM ■ Księża Jezuici
Kraków 2014

Wstęp

Ankieta, w której brało udział wiele osób po przeczytaniu książki pt. „Wezwanie do Miłości” – i zawartego w niej „Apelu Miłości” – objawia tym, którzy tego nie wiedzieli, iż książka ta, wołanie o miłość Najświętszego Serca, uczyniła ogromnie dużo dobrego wielu ludziom. Prawie wszyscy czytelnicy uchwycili sedno sprawy i bardzo dobrze zrozumieli w kontekście swego życia szaleńczą miłość Boga. „Moim skromnym zdaniem – pisał redaktor pewnego czasopisma – pośród wszystkich objawień Najświętszego Serca to właśnie jest najprostsze, najwyrazistwsze, zrozumiałe dla wszystkich i tak porywające, że trzeba by doprawdy serca z kamienia, aby je odrzucić”. Bardzo prędko każdy z czytelników spostrzegł, że to, co zostało powiedziane do siostry Józefy, odnosiło się prawie zawsze do niego samego. Liczne odpowiedzi na ankietę mocno podkreślały ewangeliczne cechy „Apelu”. Własnoręczny list kardynała Pacellego (późniejszego Piusa XII) zatwierdził tę książkę, która w wersji francuskiej została wydana w 93 000 egzemplarzy. Ponadto kilkaset tysięcy małych tomików przekazało część „Apelu” na cały świat w 15 językach.

Jednakże ankieta ukazała potrzebę opracowania mniej obszernego, dającego bezpośredni dostęp do słów Chrystusa. Niniejsza książka jest odpowiedzią na to zapotrzebowanie. Pierwsze opracowanie stanowiło relację z życia Józefy, prawie dzień po dniu, podczas ostatnich czterech lat jej życia, ukazywało, jak Zbawiciel posługiwał się Józefą jako narzędziem dla przekazywania swego orędzia. Oczywiście, chodzi o słowa Chrystusa, rola Józefy pozostaje bardzo mała i ukryta. Specjalne powołanie siostry Józefy, wykraczające poprzez objawienia poza ramy codzienności, nie interesuje nas bezpośrednio, dlatego pomijamy je i dlatego w tej książce czytelnik odnajdzie tylko słowa Jezusa wypowiedziane do Józefy, to, co zostało nazwane Orędziem.

* * *

Odnosnie do układu książki trzeba udzielić kilku wyjaśnień. Zawiera ona teksty „Apelu” oraz teksty przeznaczone do pogłębienia medytacji. Słowa Jezusa, wypowiedziane do Józefy, zostały ułożone według praw życia chrześcijańskiego. Nie należy jednak szukać w nich skończonego i szczegółowego programu, który wszystko ogarnia. Treść podanych tekstów sprowadza się do wołania Serca Jezusa, objawiającego swoją miłość odwieczną, nieskończoną, którą kocha ludzi i czeka na nich – na takich, jakimi są, aby uczynić ich podobnymi do Siebie na chwałę Ojca. Nie należy też szukać w tej książce, podobnie jak w „Apelu”, niczego poza tym, co istotne w samej istocie. Stąd słowa Pana Jezusa uwolnione od kontekstu bezpośredniego, który je wywołał, zwracają się wprost do czytającego. Teksty medytacyjne: z Pisma Świętego, z dokumentów Soboru Watykańskiego II, z pism różnych świętych stanowią pomoc dla modlitwy i poka-

zują, że nic nowego nie zostało tu powiedziane, że wszystko to można odnaleźć w Piśmie Świętym i – że w tych słowach Bożych wszystko się zamyka. Właściwie to, co Chrystus Pan mówi do Józefy, a przez nią do nas, jest gorącą zachętą do uwierzenia w Ewangelię – w Dobrą Nowinę, do życia według niej. To przypomnienie jest jednak bardzo potrzebne. Teksty Vaticanum II, oparte na Piśmie Świętym, interpretowanym przez Kościół przez wieki w światłach Ducha Świętego, nie mówią niczego nowego, pomagają jednak wprowadzić Ewangelię w nasze życie dziś i rozumieć miłość Ojca w życiu osobistym i w życiu całego świata. Nie trzeba więc oczekiwać, że pewne określone teksty z Ewangelii znajdują się akurat obok pewnych słów wypowiedzianych przez Jezusa do Józefy. Nie! – Znajdziemy tu jedynie materiały, mające pomóc w modlitwie i w rozmyślaniu temu, kto będzie tego potrzebował. Czasami zaledwie jedno słowo czy jedno zdanie zdecydowało o umieszczeniu właśnie takiego cytatu. Można było zaproponować wiele innych tekstów, wiele innych odnośników. Nie chodziło jednak o wyczerpanie tematu, lecz o skarbiec dla ubogich, spragnionych i małych, jak i dla tych, którzy stopniowo pragną takimi się stać...

Czytelnik zauważy zapewne powtarzanie się pewnych myśli. Przygotowując tę, pracę byliśmy tego świadome. Z dwóch powodów nie usunęło tego. Po pierwsze: książka ta ma służyć do rozważania, a wtedy powtarzanie się nie jest uciążliwe. Po drugie: dlaczego Jezus, kiedy mówił do Józefy, ponawiał swoje żądanie? Ponieważ w kontekście każdego dnia Józefa potrzebowała przebaczenia, pobudek do ufności, do pokoju, potrzebowała zachęty do wykorzystania każdej, nawet najmniejszej okoliczności, by miłować i by samą siebie prześcigać w miłości; trzeba było też, by ją Jezus stopniowo utwierdzał w pokorze. Chrześ-

cijanin korzystający z tych stron będzie również potrzebował umocnienia, wezwania do ufności, do wyrzeczenia się, do dawania więcej z siebie i do uświadomienia sobie swojej odpowiedzialności w Kościele. A czyż nasze życie nie jest nieustannym zaczynaniem od początku, nieustannym powtarzaniem?